

РЕШЕНИЕ

№ 23000

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1564** по описа за **2026** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.306, ал.6 АПК.

Делото е образувано по частна жалба от М. М. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Определение № 40789/05.12.2025г. по адм.д.12087/2025г. на АССГ, с което е оставена без разглеждане молба от частния жалбоподател, квалифицирана като искане за налагане на глоба на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" за неизпълнение на влязъл в сила съдебен акт - Решение № 4740/11.07.2022г., постановено по адмд. № 5347/2020г. по описа на Административен съд София-град и е прекратено производството по делото.

С обжалваното определение на съда е оставена без разглеждане молбата на С. на правно основание чл.156, т. 6 АПК и по съображение, че по същия предмет е налице влязъл в сила съдебен акт, предвид Разпореждане № 25883/30.07.2025г. по адм.д. 7048/2020г. Съдът е констатирал, че по искане на същия заявител за неизпълнение на същото съдебно решение е образувано адм.д. 7048/25г. по описа на АССГ и постановено разпореждането, с което молбата е приета за неоснователна. В обжалваното определение е цитирана съдебна практика на Върховен административен съд по чл.304, ал.1 АПК, според която лицето, което е инициирало производството по реда на чл.304, ал.1 АПК не разполага с правно призната от закона възможност да обжалва съдебното произнасяне., поради това цитираното разпореждане е влязло в сила в деня на постановяването му. В процесното искане не се излагат други аргументи, не се ангажират нови

доказателства, поради което и съдът е приел, че са налице предпоставките за прекратяване на производството поради обстоятелството, че по същия предмет е налице влязъл в сила съдебен акт.

В частната жалба се излагат доводи, че молителят сезирал съда, че ГДИН отказва да му изплати дължимите суми по изпълнителен лист по Решение № 4740/11.07.2022г. по адм.д. 53487/2020г., като поискал АССГ да се намеси и принуди ГДИН да изплати полагащото се по изпълнителния лист обезщетение за вреди, нямало плащане вече 3 години въпреки разпоредбите на закона, не можел да разбере как първоначално е образуваното адм.д. 7048/25г. се превърнало в адм.д. 12087/2025г., но тук ставало въпрос за грубо закононарушение от страна на АССГ. Счита, че въпреки сезирането за закононарушение на ГДИН, АССГ отказвал да се намеси и защо съдът се съсредоточава върху маловажното искане на молителя за налагане на глоба, а пропуска основното му искане да принуди ГДИН да изплати полагащото му се възнаграждение по изпълнителен лист за вреди.

По тези съображения настоява да бъде отменено определеното.

След размяна на книжа, ответникът по частната жалба е депозирал отговор с цитирана съдебна практика и аргументи от чл.306, ал.4 АПК, според които преценката на съда относно това дали да накаже или не административен орган за неизпълнение на съдебно решение, не подлежи на обжалване от инициатората производството страна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са представени допълнителни доказателства от страна на ГДИН - кореспонденция с органите на НАП по реда на чл.182в ДОПК и разпореждане на орган на НАП за събиране на задължения на С.. След размяна на книжа, от страна на С. се претендира, че сумите, платени за негови задължения от ГДИН на НАП, са по отменени наказателни постановления от окръжни съдилища, претендира, че плащането е извършено неправилно, претендира вина на немарлив служител на ГДИН, направи искане за събиране на доказателства във връзка със задълженията му и за спиране на съдебното производство, докато установи задълженията си с органите на НАП. Касационният състав по тези искания се произнесе в открито съдебно заседание и отхвърли същите като неотнормими към предмета на производството по чл.304 и сл. от АПК - налагане на глоба за неизпълнение на съдебно решение.

Административен съд София-град, XXVI-ти касационен състав, за да се произнесе по частната жалба от фактическа и правна страна приема следното:

Производството по адм.д. 12087/2025г. е образувано по молба от М. С. от 13.11.2025г., конкретно по адм.д. 7048/2025г. АССГ, по което е постановено Разпореждане № 25883/30.07.2025г. по адм.д. 7048/2020г. С молбата уведомява съда, че въпреки завеждането на посоченото дело, "продължават незаконно да не ми изплащат (и да не ме търсят във връзка с) присъдените ми като обезщетение пари по административно дело 53247/20г." Излага още, че е тежко болен инвалид и парите му трябват за операция на очите - за да не ослепее, настоява АССГ незабавно да насрочи съдебно заседание по делото и да принуди ГДИН да му изплати в най-кратък срок дължимата сума.

Сезиране на административен съд за неизпълнение на съдебно решение, в това число при условията на повторност, обуславя упражняване на правомощие и разглеждане на искането по чл.304 и сл. АПК - налагане на административно наказание за неизпълнение на съдебно решение.

В случая обаче искане за налагане на административно наказание не е предявено с процесната молба, поради което неправилно е квалифицирано като искане по чл.304 и сл. АПК.

Молбата правилно е оставена без разглеждане и е прекратено съдебното производство по делото като краен резултат. Следва да бъде взето предвид, че редът е указан в мотивите на Разпореждане № 25883/30.07.2025г. по адм.д. 7048/20215г. на АССГ - молителят следва да предяви вземането си по изпълнителния лист по реда на Гражданския процесуален кодекс, в това число, изпълнителният лист се предявява пред финансовия орган на съответното учреждение, но тези съображения са мотивирали извода на съда, че не са налице предпоставките за налагане на санкция по чл.304 АПК срещу ГДИН за неизпълнение на конкретното съдебно решение, са погрешни, като е следвало да бъде проверено дали действително е изпълнено съдебното решение. Във връзка с неизпълнението на съдебно решение за парично задължение и с длъжник държавата настоящият състав на съда съобрази даденото с Решение от 26 ноември 2013 г., Четвърто отделение на ЕСПЧ - дело С. и Т. срещу България, задължително тълкуване на разпоредби от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, и конкретно следното:

"77. Съдът припомня, че неизпълнението или прекомерното забавяне на изпълнението от договаряща държава на влезли в сила съдебни решения, постановено срещу нея, може да съставлява нарушение на правото на правния субект на съд, гарантирано от член 6 от Конвенцията (.....).

91. Що се отнася по-специално до делата за неизпълнение на съдебни решения, постановени срещу публични органи, Съдът е приемал, че правно средство, насочено към предотвратяване на нарушение и гарантиране навременното изпълнение на съдебни решения, е по принцип едно от най-полезните (....). Все пак на лице, в чиято полза е постановено съдебно решение срещу държавата, не се налага по принцип да прибегва до подобно производство: прилагането на решението е на първо място задължение на публичните органи, които следва да използват всички способности, достъпни в националното право, за да ускорят изпълнението и така да предотвратят нарушаване на Конвенцията (пак там).

В контекста на цитираната съдебна практика на Съда по правата на човека, и като съобрази конкретното искане на ищеца и приложимите разпоредби по националното право, предвиждащи защита на правата му при неизпълнение на съдебно решение, е предвидено производството по чл.304 АПК, предвид на което настоящият касационен състав намира допустимост на частната жалба, като следва да провери дали действително е налице неизпълнение на съдебното решение.

Преценка на касационната инстанция по същество:

Въз основа на събраните по делото доказателства, след размяна на книжа и възможност за становище на частния жалбоподателя, касационната инстанция установи, че от страна на ГДИН още през 2024г. са предприети действия по изпълнение на процесното съдебно решение с кредитор С.. Законодателят е предвидил специална процедура в такъв случай - Глава двадесет и първа "а".

„Условия и ред за разплащания с публични средства“ от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс. В тази процедура всеки задължен за плащане публичен орган следва да уведоми за предстоящо плащане към частни лица органите на НАП и на Агенция Митници, и като резултат,

само с изрично разрешение на органите на Националната агенция за приходите и на органите на Агенция Митници, може да бъде извършено плащане. Органите на двете агенции извършват проверка за наличие или не на публични задължения, за които са предприели действия за събирането им по принудителен ред.

На основание чл.182б, ал.2 ДОПК от страна на ГДИН е изпратено уведомление по образец за задължението към С., съгласно изискването, предвидено в чл.182в, ал. 2 и ал.3 ДОПК. В чл.182в, ал.1 ДОПК е предвидено, че за всяко получено уведомление Националната агенция за приходите и Агенция "Митници" извършват проверка за установяване на наличие или липса на непогасени, подлежащи на принудително изпълнение, публични задължения на изпълнителя или правоимащото лице в размер над 100 лв. В чл. 182в, ал.2 ДОПК е предвидено, че плащанията, в това число и като процесното към оспорващия, ГДИН е имала право да извърши само след потвърждение от Националната агенция за приходите и Агенция "Митници" и в зависимост от предприетите от тях действия по налагане на заповест за изпълнение върху съответните вземания на изпълнителя или правоимащото лице.

В случая потвърждение за плащането на ГДИН към С. не е получено, обратното, с писмо от 12.06.2024г. , като е получено уведомление, че срещу С. ще бъдат предприети действия от НАП, съдържа се и забрана до получаване на окончателно потвърждение да бъдат предприети действия и плащане. В Писмо от 05.07.2024г. от страна Министерството на финансите, до О., е изпратено и разпореждане за изпълнение по чл.230 ДОПК като на 05.07.2024г. сумата в размер на 105938 лв. е преведена за погасяване на задължения на С., за които пред НАП са образувани производства за събирането им. Изрично е посочено, че тази сума включва и процесните 700 лв., наред с други, присъдени за неимуществени вреди на С. с Решение № 4740/11.07.2022г. по адм.д. 5347/2020г., влязло в сила на 24.01.2023г.

Обстоятелството, дали действително С. има публични задължения, по които органите по приходите законосъобразно са предприели действия за събирането им, е въпрос, който е неотносим в казуса по делото, а е въпрос, който следва да бъде разгледан по реда на ДОПК, в това число в производство за възстановяване на недължимо платени суми. Касае се за различно производство, в което страна следва да бъде орган от НАП.

Предвид всичко изложено, обстоятелството, че дължимите суми от ГДИН към С. са събрани служебно от НАП още през 2024г., не е съставлява неизпълнение на съдебното решение, а изрично предвидена процедура в закона – чл. 182б и чл.182в ДОПК. Действително към датата издаване на оспореното по делото определение – 05.12.2025г., от страна на органите на ГДИН не е налице неизпълнение на конкретното съдебно решение, предвид на което правилно искането като краен резултат е оставено без разглеждане, а производството по делото прекратено.

С оглед на всичко изложено, частната жалба е неоснователна, като съдът следва да остави в сила оспореното определение.

Частният жалбоподател е освободен от заплащане на държавна такса за производството по частната жалба, предвид на което не следва да бъде осъден за заплащане на разноски на другата страна.

На основание изложеното и чл. 306, ал.6 от Административнопроцесуалния кодекс,

Административен съд София-град, XXVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 40789/05.12.2025г. по адм.д.20257010712807 на АССГ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: